МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Всеукраїнська науково-практична конференція

магістрантів і молодих дослідників

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У XXI СТОЛІТТІ»

16 листопада 2023 року

Біла Церква
2023

УДК 636.09:378-053.6:001(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, професор.
Варченко О.М., д-р екон. наук.
Димань Т.М., д-р с.-г. наук.
Зубченко В.В., канд. екон. наук.
Власенко С.А., д-р вет. наук.
Шаганенко Р.В., канд. вет. наук.
Качан Л.М., канд. с.-г. наук.
Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.
Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Наукові пошуки молоді у XXI столітті. **Актуальні проблеми ветеринарної медицини**: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції магістрантів і молодих дослідників (Біла Церква, 16 листопада 2023 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2023. – 160 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

©БНАУ

Варіченко Г.В. Етіологічні фактори за отитів у домашніх котів / Г.В. Варіченко, Н.В. Козій // Матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. магістрантів і молодих дослідників «Наукові пошуки молоді у XXI столітті. Актуальні проблеми ветеринарної медицини» (БНАУ, 16 листопада 2023 р.). – Біла Церква, 2023. – С.96-97.

УДК: 636.24.36.17.5.

ВАРІЧЕНКО Г.В., магістрант
Науковий керівник – **КОЗІЙ Н.В.,** канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
parazutologiya@ukr.net

ЕТІОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ЗА ОТИТІВ У ДОМАШНІХ КОТІВ

Зовнішні отити є важливою проблемою у домашніх котів. Метою роботи було ознайомитися з етіологічними факторами розвитку отитів у котів. Зовнішній отит у котів є захворюванням поліетіологічної природи. Етіологічними чинниками розвитку отиту можуть бути фактори інфекційної та неінфекційної природи (грибки, бактерії, механічні, фізичні та біологічні чинники).

Ключові слова: коти, отити, поширення, етіологія, отодектоз.

Зовнішні отити є важливою проблемою у домашніх котів. Особливо небезпечними, як і для самих тварин так і для людей, які контактують з ними, є отити, які викликаються коковою та паличкоподібною мікрофлорою. Зокрема, G.J. Sips та співавт. [1] повідомляють про можливість передачі *Staphylococcus felis* від хворих тварин до людей.

Частіше, мікроби окремо (71,8%) чи разом з іншими патогенними чинниками (29,1%) є важливими етіологічними факторами розвитку отиту у котів [2].

У зв'язку з цим метою моєї роботи було ознайомитися з етіологічними факторами розвитку отитів у котів. Для вивчення цього питання було здійснено пошук та аналіз відповідних наукових статей. Пошук здійснювався на сайті PubMed з використанням ключових слів – коти, отити, етіологія. Для аналізу було відібрано статті, які опубліковані за останні 10 років.

Guillot J. та Bond R. [3] відмічають, що з 1955 року важливим етіологічним фактором отитів визнаються дріжджі роду *Malassezia*, які одночасно є звичайними коменсалами шкіри у більшості видів тварин.

Hiblu M.A. та співавт. [4] вказують на важливу роль отодектозу та бактеріальних агентів у розвитку отитів у котів, при цьому стафілококи часто можуть бути метициллін-резистентними [5], що на думку J. Roy та співавт [6] слід враховувати під час організації та проведення лікувальних заходів.

Mascarenhas M.B. та співавт. [7] описали випадок отиту у кота внаслідок розвитку споротрихозу. На думку авторів це важливо враховувати практикуючим лікарям ветеринарної медицини оскільки збудник цієї хвороби є важливим зоонозом.

Burton J.A. та співавт. [8] вказують на можливі ятрогенні причини розвитку отиту. Зокрема вони описують випадок порушення цілісності слухової мембрани під час клінічного дослідження і як наслідок розвиток секундарного зовнішнього отиту.

Інші вчені [9] наголошують на збільшення частоти розвитку дерматологічних патологій, в тому числі отитів у котів як результат алергічної чи ідіопатичної реакції на корми. Автори зазначають, що при цьому тварини вражаються незалежно від віку, статі чи породи.

Різні види грибка *Aspergillus* порівняно часто викликають отити у людей. Однак, згідно даних E.C. Goodale та співавт. [10] цей вид грибків, хоч і не часто, але може викликати односторонній зовнішній отит у котів та великих порід собак.

Важливим етіологічним фактором розвитку отитів у котів є отодектоз. Згідно даних C. Yang та H.P. Huang [11] *Otodectes cynotis* є причиною отитів у котів у 50-80% випадків.

Також, в науковій літературі описані випадки отиту у котів внаслідок розвитку цистоденоматозу, корінебактерій тощо [12-15]. Разом з тим до цього часу залишаються невиясненими справжні причини проліферативного некротизуючого зовнішнього отиту у котів [16, 17].

Таким чином, зовнішній отит у котів є захворюванням поліетіологічної природи. Етіологічними чинниками розвитку отиту можуть бути фактори інфекційної та неінфекційної природи (грибки, бактерії, механічні, фізичні та біологічні чинники).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Sips GJ, van Dijk MAM, van Westreenen M, van der Graaf-van Bloois L, Duim B, Broens EM. Evidence of cat-to-human transmission of Staphylococcus felis</i>. J Med Microbiol. 2023 Feb;72(2). doi: 10.1099/jmm.0.001661.
2. Perego R, Proverbio D, Bagnagatti De Giorgi G, Della Pepa A, Spada E. Prevalence of otitis externa in stray cats in northern Italy. J Feline Med Surg. 2014 Jun;16(6):483-90. doi: 10.1177/1098612X13512119.
3. Guillot J, Bond R. Malassezia Yeasts in Veterinary Dermatology: An Updated Overview. Front Cell Infect Microbiol. 2020 Feb 28;10:79. doi: 10.3389/fcimb.2020.00079.
4. Hiblu MA, Ellraiss OM, Karim ES, Elmishri RA, Duro EM, Altaeb AA, Bennour EM. Otodectic and bacterial etiology of feline otitis externa in Tripoli, Libya. Open Vet J. 2021 Jan;10(4):377-383. doi: 10.4314/ovj.v10i4.4.
5. Avberšek J, Papić B, Kušar D, Erjavec V, Seme K, Golob M, Zdovc I. Feline Otitis Externa Caused by Methicillin-Resistant Staphylococcus aureus with Mixed Hemolytic Phenotype and Overview of Possible Genetic Backgrounds. Antibiotics (Basel). 2021 May 18;10(5):599. doi: 10.3390/antibiotics10050599.
6. Roy J, Bédard C, Moreau M, Sauvé F. Comparative short-term efficacy of Oridermyl(®) auricular ointment and Revolution(®) selamectin spot-on against feline Otodectes cynotis and its associated secondary otitis externa. Can Vet J. 2012 Jul;53(7):762-6. PMID: 23277643.
7. Mascarenhas MB, Botelho CB, Manier BSML, Costa TS, Fernandes JI. An unusual case of feline otitis externa due to sporotrichosis. JFMS Open Rep. 2019 Mar 29;5(1):2055116919840810. doi: 10.1177/2055116919840810.
8. Burton JA, Tarabillo AL, Finnie KR, Shuster KA, Mackey CA, Hackett TA, Ramachandran R. Chronic Otitis Externa Secondary to Tympanic Membrane Electrode Placement in Rhesus Macaques (Macaca mulatta. Comp Med. 2022 Apr 1;72(2):104-112. doi: 10.30802/AALAS-CM-21-000071.
9. POlivry T, Mueller RS. Critically appraised topic on adverse food reactions of companion animals (7): signalment and cutaneous manifestations of dogs and cats with adverse food reactions. BMC Vet Res. 2019 May 9;15(1):140. doi: 10.1186/s12917-019-1880-2.
10. Goodale EC, Outerbridge CA, White SD. Aspergillus otitis in small animals--a retrospective study of 17 cases. Vet Dermatol. 2016 Feb;27(1):3-e2. doi: 10.1111/vde.12283.
11. PYang C, Huang HP. Evidence-based veterinary dermatology: a review of published studies of treatments for Otodectes cynotis (ear mite) infestation in cats. Vet Dermatol. 2016 Aug;27(4):221-e56. doi: 10.1111/vde.12340.
12. Brame B, Cain C. Chronic Otitis in Cats: Clinical management of primary, predisposing and perpetuating factors. J Feline Med Surg. 2021 May;23(5):433-446. doi: 10.1177/1098612X211007072. PMID: 33896249.
13. Loft KE, Soohoo J, Simon B, Lange CE. Feline cystadenomatosis affecting the ears and skin of 57 cats (2011-2019). J Feline Med Surg. 2022 Apr;24(4):351-358. doi: 10.1177/1098612X211024498.
14. Henneveld K, Rosychuk RA, Olea-Popelka FJ, Hyatt DR, Zabel S. Corynebacterium spp. in dogs and cats with otitis externa and/or media: a retrospective study. J Am Anim Hosp Assoc. 2012 Sep-Oct;48(5):320-6. doi: 10.5326/JAAHA-MS-5791.
15. Murayama N, Kano R. Azole and terbinafine susceptibility testing of Malassezia pachydermatis in Japan. J Vet Med Sci. 2023 Mar 28;85(3):383-385. doi: 10.1292/jvms.22-0358.
16. Panzuti P, Jongh O, Dony M, Vial S, Mosca M, Pin D. Extra-auricular lesions of proliferative and necrotizing otitis externa in three kittens. Vet Dermatol. 2021 Aug;32(4):385-e110. doi: 10.1111/vde.12968.
17. Stevens BJ, Linder KE. Pathology in practice. Proliferative and necrotizing otitis externa. J Am Vet Med Assoc. 2012 Sep 1;241(5):567-9. doi: 10.2460/javma.241.5.567.

УДК 619:616.995.1–036/.08:636.4

САВАНЧУК К. С., студентка
Науковий керівник – **СОЛОВЙОВА Л. М.,** канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ЕПІЗООТОЛОГІЧНИЙ ТА КЛІНІЧНИЙ ПРОЯВ ТРИХУРОЗУ СВИНЕЙ

При вивченні епізоотичної ситуації щодо нематодозів свиней, найбільш розповсюдженими у господарствах по їх вирощуванню є аскароз, езофагостомоз та трихуроз. У даному господарстві виявили трихуроз та найбільші показники ЕІ у поросят 2–4 місяців.

Ключові слова: нематодози свиней, гельмінтози тварин, екстенсивність інвазії, діагностичні дослідження, трихуроз свиней, трихурозна інвазія.

Із найбільш розповсюджених паразитарних патологій у свиней вагоме місце за ступенем ураження та заподіяними економічними збитками займають кишкові гельмінтози, а